

Анотація навчальної дисципліни
«ЗАГАЛЬНА ІСТОРІЯ УРБАНІСТИКИ»
Освітньо-професійна програма «Архітектура»
Спеціальність: 191 Архітектура та містобудування
Галузь знань: 19 Архітектура та будівництво

На певній стадії розвитку людської цивілізації налагоджується спеціалізація та розподіл праці, організація функцій обміну між виробниками життєво необхідних благ, потреба захисту від природних чинників і грабіжницьких нападів, стимулювали об'єднання людей в організовані колективи, якими були міські громади. Подальший розвиток суспільства стимулював утворення соціальної ієрархії, структур державного типу, формуванню релігійних уявлень, що створило ідеологічно-релігійне підґрунтя організації міст. Скупчення великої кількості людей в обмеженому просторі, кліматичні умови стимулювало розвиток інженерних заходів, потужно стимулювали будівельну техніку тощо. Всі ці явища вносили специфіку в організацію міст, сприяли виробленню стійких містобудівних прийомів, що різнились у кожній традиції та в кожній епосі.

Метою викладання навчальної дисципліни є усвідомлення студентами розвитку містобудування як закономірного явища в історії людської цивілізації, цінності часових нашарувань в середовищі сучасного міста, вміння узгодити сучасні функціональні вимоги міста з його історичною та природною неповторністю

Міжпредметні зв'язки. Дисципліна «Загальна історія урбаністики» в структурно-логічній схемі базується на набутих знаннях з філософії, історії архітектури та містобудування, теоретичних та методичних основ архітектурного проектування. Отримані знання будуть використовуватися під час вивчення навчальних дисциплін «Архітектурне проектування», «Інженерний благоустрій і транспорт», «Основи екології». Знання з дисципліни можуть бути використані при виконанні дипломного проєкту.

Процес вивчення дисципліни спрямований на формування таких компетентностей: знання та вміння, отримані в результаті вивчення даного курсу дозволять самостійно проводити історичний аналіз містобудівних об'єктів, вміти визначати їх культурно-історичні та функціонально-економічні особливості; проводити предпроектну оцінку території на різних стадіях архітектурного проектування; вирішувати функціональні архітектурно-планувальні проблеми при створенні архітектурних об'єктів різних типів в різних регіонах, використовуючи основні державні норми і правила в галузі будівництва та архітектури.

Програмні результати навчання:

Підготовлений фахівець повинен:

- уявляти перебіг містобудівного процесу упродовж розвитку людської цивілізації, специфіку міст різних країн та історичних епох, знати основні функції міст на різних стадіях розвитку;

- знати історичні передумови та специфічні особливості розвитку міст в Україні;

- вміти охарактеризувати особливості найвідоміших історичних міст нашого краю

- усвідомлювати і враховувати у практичній роботі цінність часових нашарувань міст та головні проблеми збереження історичної неповторності в умовах сучасних вимог до функціонування міського середовища.

- опанувати методику історичних натурних та аналітичних досліджень в історичних містах

- знати вимоги до складання історико-архітектурних опорних планів історичних міст України та заходи з охорони їх історичного середовища.

- уміти розробляти заходи з регенерації історичного середовища міських дільниць

Зміст дисципліни «Загальна історія урбаністики»:

Загальна історія урбаністики

Суспільні передумови виникнення та основні функції міських утворень. Завдання предмету історичної урбаністики. 3. Історична та соціальна топографія міст на різних етапах розвитку людства.

Протоміста, міста стародавнього світу та античних цивілізацій

Протоміста ранніх етапів.

Урбаністика давнього Єгипту та Межиріччя

Специфіка розвитку міст у древній Індії й Китаї

Міське будівництво античних країн Середземноморського басейну: Грецькі міста держави та їх колонії; особливості римського містобудування.

Міста середньовічної Європи

Міста Візантійської імперії.

Середньовічні міста Західної Європи.

Міста України епохи Київської Русі й Руського королівства: особливості міського розпланування, основні об'єкти та складові частини, соціальна структура.

Містобудування пізнього середньовіччя та епохи ренесансу та бароко

Вплив християнського світогляду та ідей епохи відродження на містобудування. Ідеальні міста.

Соціальний устрій міст Європи. Виділення суспільної верстви міщанства та її вплив на розвиток цивілізації.

Регулярне містобудування в Середній Європі та в Україні.

Формування мережі міст та територіальна організація в Україні в XIV – XVII ст.

Містобудування епохи бароко й класицизму (XVII – поч. XX ст.)

Суспільні зміни Нового часу та їхній вплив на містобудування.

Монарші резиденції Європи.

Реконструкція великих міст Європи у епоху бароко. Лондон, Париж, Берлін.

Епоха абсолютизму на Українських землях (к. XVIII – поч. XX ст)

Містобудування кін XVIII - XIX ст в українських містах на території Російської імперії.

Адміністративна та соціальна організація в містах Лівобережної та південної України.

Урбаністичні зміни у містах Галичини в епоху Габсбургів та Австро-Угорської імперії.

Закономірності «капіталістичного» розвитку міст

Урбаністичні тенденції у містах індустріально розвинутих країн у епоху капіталізму. (XVIII – поч. XX ст). Загальна характеристика.

Заходи впорядкування інфраструктури та забудови міст у 2 пол. XIX ст..

Нові ідеї в містобудуванні XX ст. Сучасні проблеми історичних міст

Архітектурні утопії XX століття: «місто-сад» та «індустріальне місто», «лінійні» та «килимові» форми розселення.

Містобудування тоталітарних режимів. Реконструкції Берліна, Москви, Києва 3. Реконструкції історичних міст у сучасних умовах.

Міжнародне та вітчизняне законодавство охорони історичних міст.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни: 4,5 кредити ЄКТС, загальний обсяг 135 годин, у тому числі 60 години аудиторних навчальних занять і 75 годин самостійної та індивідуальної роботи.

Форма семестрового контролю: залік.

Викладач – Буравченко С.Г. канд.арх, доцент кафедри будівництва та архітектури